

ОСОБЛИВИЙ ДАРУНОК

НА ЧЕСТЬ ХМЕЛЬНИЦЬКИХ ДОБРОВОЛЬЦІВ

Майже місяць козаки зі Славути, що на Хмельниччині, патрулюють разом із прикордонниками українсько-білоруський кордон у Волинській області. Захисники-вершники щодня в радіусі 50 кілометрів оглядають ліси й береги. Стоятимуть на варті південно-східного кордону доти, доки не вшухне напруження в Україні — кажуть вони. Цей вчинок хмельницьких добровольців настільки вразив уродження села Дзвиняч Заліщицького району Тернопільської області **Валерія Гагалюка**, що він подарував їм коня. Що спонукало чоловіка віддати улюбленця саме в козацькі руки?

Це, мабуть, один із небагатьох випадків, коли кінь і справді дарований, а в зуби йому таки заглядають, але із задоволенням. Дев'ятирічний скакун на кличку Гордий із племінної латвійської породи. У стайні вже багато років він сам, а колись тут, у селі Дзвиняч Заліщицького району, на базі спортивного товариства "Колос" була кінноспортивна школа, яку відвідували понад триста дітей. Елітних скакунів привозили зі всього світу, навчали молодь верхової їзди, діяли реабілітаційні курси для хворих на ДЦП. Однак, як швидко поголів'я зростало, так динамічно у 90-ті роки товариство розпалося, а відтак утримувати майже двісті коней було не до снаги, — пригадає колишній голова

колгоспу, знаний аграрій, нині пенсіонер Валерій Гагалюк.

Про славутицьких козаків, які добровільно попросилися на кордон, чоловік почув з інформаційних випусків новин, тоді й вирішив: його жеребець Гордий принесе користі більше у козацькій родині.

Козаки запевняють: на Гордого в їхньому курені чекає насичене, динамічне життя, зокрема, з багатьма туристичними маршрутами. Вершники практикують багатоденні круїзи, скачки, змагання. Здебільшого, щоб підготувати коня до випробувань, перевірити його навички, вміння, увійти в довіру, достатньо двох тижнів, запевняє *Петро Базелевський*. Нині він опікується у Славуті шістьма кіньми. „Те, що кінь — гоноровий, видно неозброєним оком — хода поважна, грива висока, зайвої ваги не має, на команди відзивається, а це свідчення того, що від лоша ти був правильно доглянутий”.

Валерій Васильович Гагалюк вірить у те, що нові господарі Гордому сподобаються і дбатимуть про нього з любов'ю. Козаки ж щиро радіють не тільки гарному коневі, а й тому, що їхню козацьку родину поповнив ще один надійний побратим — *Валерій Гагалюк*. Патріот, який благородно жертвує своїм минулим в ім'я майбутнього.

На фото: **Валерій Гагалюк** дарує коня козакам

УДК 17.023.
35(477.43)

Інформаційне повідомлення підготовлено редакцією на основі Інтернет-статті **Тамари Гуцалюк**, м. Тернопіль